

ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

НАРЕДБА

за определянето и администрирането на местните данъци на територията на Община Велико Търново

Глава първа

Общи положения

Чл. 1 С тази наредба се урежда реда на администриране и начина на определяне размерите на местните данъци на територията на Община Велико Търново.

Чл. 2 В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък

Чл. 3 (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси.

(2) Когато до края на предходната година Общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(3) Не се допускат изменения в приетите от Общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4 Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5 (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация, определени с конкретна заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от частни съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения -на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е Общинският съвет.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 6 (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

Чл. 7 (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 8 Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл. 9 (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината;
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис;
4. по електронен път.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 10 (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл. 11 Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 12 От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 13 Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл. 14 Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер, определен по Приложение 1 от настоящата наредба.

Чл. 15 Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 16 (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 17 (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 18 (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл. 19 (1) Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

Чл. 20 При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл. 9 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 21 (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 22 (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 23 (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 24 (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.23 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 25 Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 26 (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27 Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, съгласно Приложение 2 от настоящата наредба.

Чл. 28 Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 29 Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 30 Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 31 (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 32 Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 33 Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 34 (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, определен с Приложение 3 от настоящата наредба.

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер определен с Приложение 4 от настоящата наредба, а при замяна - върху оценката на имуществото с висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 35 Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 36 (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, без случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 37 С данък върху превозните средства се облагат:

- 1 Превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. Корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. Въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 38 Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 39 Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл.54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 40 С Приложение 5 от настоящата наредба се определят размери на данъка за следните превозни средства:

1. Леки автомобили
2. Ремаркета на леки автомобили;
3. Мотопеди и мотоциклети;
4. Триколка;
5. Автобуси;
6. Товарни автомобили до 12 т. технически допустима максимална маса;
7. Седлови влекачи и влекачи за ремаркета;
8. Специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите;
9. Автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона;
10. Трактори
11. Други самоходни машини;
12. Моторни шейни
13. Товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона ;
14. Корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите;
15. Корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища;
16. Джетовите;
17. Ветроходните и моторните яhti;
18. Скутерите;
19. Влекачите и тласкачите;
20. Речните несамоходни плавателни съдове;
21. Гражданските въздухоплавателни средства;

Чл. 41 (1) За леки автомобили размера на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство.

(2) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(3) В зависимост от годината на производство данъкът се умножава със следните коефициенти:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 14 години	1
Над 5 до 14 години включително	1,5
До 5 години включително	2,8

Чл. 42 Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 43 (1) За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW вкл., снабдени с действащи катализаторни устройства, данъкът се заплаща с 50 на сто намаление.

(2) За автобусите, товарните автомобили, влекачите за ремарке и седловите влекачи, снабдени с "екодвигатели", съответстващи на стандартите "Евро 2", "Евро 3", "Евро 4" и "Евро 5", данъкът по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от Закона за местните данъци и такси се заплаща с 50 на сто намаление.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

Чл. 44 (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

Чл. 45 Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл.54, ал.2 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 46 (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. Оборътът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. Лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 47 (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.46. В този случай за текущата

данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 48 За целите на патентния данък се определят зони съгласно Приложение 6 от настоящата наредба.

Чл. 49 (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 50 (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 -36 от приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3 Физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. Лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.46 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.49, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 51 (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата подават декларация по ал. 1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.47, ал.1 и 2.

Чл. 52 (1) Данъчните декларации по чл.51 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл. 53 (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 46, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаването ѝ.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.61 о, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл. 54 Лицата по чл.46, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение 7 от настоящата наредба.

Раздел VI

Туристически данък

Чл. 55 (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон, местата за настаняване и туристическите хижи.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за предоставените нощувки през предходната календарна година.

Чл. 56 (1) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка в граници от 0,20 лв. до 3,00 лв. за всяка нощувка съобразно категорията на средствата за подслон, местата за настаняване и туристическите хижи.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) Когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон, мястото за настаняване или туристическата хижа, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон, мястото за настаняване и туристическата хижа до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

(5) Разликата по ал. 4 се определя по следната формула: $P = (РД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД$,
където:

Р е разликата за внасяне;

РД - размерът на данъка по ал. 1;

ПК - пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон, мястото за настаняване или

туристическата хижа за календарната година;

Д - брой дни в годината;

ДД - сборът на дължимия данък по ал. 2 за календарната година.

Чл. 57 Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Данъкът върху недвижимите имоти се определя в размер на 2,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 ЗМДТ към 1 януари на годината, за която се дължи.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Размерът на данъка върху наследствата се определя поотделно за всеки наследник или заветник, съобразно наследствения му дял, както следва

1. за братя и сестри и техните деца - 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закон за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, както следва:

1. 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
2. 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в т. 1

ПРИЛОЖЕНИЕ 4

При възмездно придобиване на имущество данъкът се определя в размер 2,5 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна – върху оценката на имуществото с по-високата стойност.

ПРИЛОЖЕНИЕ 5

Чл. 1 За леки автомобили размера на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство както следва:

1. до 37 kW включително - 0,68 лв. за 1 kW;
2. над 37 kW до 55 kW включително - 0,60 лв. за 1 kW;
3. над 55 kW до 74 kW включително - 0,81 лв. за 1 kW;
4. над 74 kW до 110 kW включително - 1,76 лв. за 1 kW;
5. над 110 kW – 2,21 лв. за 1 kW.

Чл. 2 За ремаркета на леки автомобили се заплаща следния данък:

1. товарно ремарке -	6,50 лв.
2. къмпинг ремарке -	13,00 лв.

Чл. 3 За мотопеди се заплаща данък 13 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително -	15,60 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително -	32,50 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително -	45,50 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително -	65,00 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително -	97,50 лв.
6. над 750 куб. см -	130,00 лв.

Чл. 4 За триколка данъкът се определя на базата на общото тегло, както следва:

1. до 400 кг включително -	5,20 лв.
2. над 400 кг -	7,80 лв.

Чл. 5 За автобуси данъкът се определя в зависимост от броя на местата за сядане, както следва:

1. до 22 места, включително мястото на водача -	65,00 лв.
2. над 22 места, включително мястото на водача -	130,00 лв.

Чл. 6 За товарни автомобили до 12 т технически допустима максимална маса се заплаща данък по 13 лв. за всеки започнат тон товароносимост.

Чл. 7 За седлови влекачи и влекачи за ремаркета в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, данъкът е както следва:

Брой оси на седловия влекач / влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по- малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10,4	36,4
	18	20	36,4	83,2
	20	22	83,2	191,1
	22	25	247	444,6
	25	26	444,6	780
	26	28	444,6	780
	28	29	430,3	518,7
	29	31	518,7	851,5
	31	33	851,5	1181,7
	33	38	1181,7	1795,3
	38	-	1309,1	1779,7
Б) с три и повече оси	36	38	832	1154,4
	38	40	1154,4	1596,4
	40	-	1596,4	2362,1

Чл. 8 За специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, се заплаща данък 65 лв.

Чл. 9 За автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона се заплаща данък 130 лв.

Чл. 10 За трактори се заплаща данък, както следва:

1.от 11 kW до 18 kW включително -	6,50 лв.
2.над 18 kW до 37 kW включително -	9,10 лв.
3.над 37 kW -	13,00 лв.

Чл. 11 За други самоходни машини се заплаща данък 32,50 лв.

Чл. 12 За моторни шейни се заплаща данък 65 лв.

Чл. 13 За товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона в зависимост от допустимата максимална маса, от броя на осите и вида на окачването, се заплаща данък, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по- малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	39	79,3
	13	14	79,3	218,4
	14	15	218,4	308,1
	15	-	308,1	696,8
Б) с три оси	15	17	79,3	137,8
	17	19	137,8	282,1
	19	21	282,1	366,6
	21	23	366,6	564,2
	23	-	564,2	877,5
В) с четири оси	23	25	366,6	371,8
	25	27	371,8	579,8
	27	29	579,8	920,4
	29	-	920,4	1365

Чл. 14 За корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите, се заплаща данък 1,30 лв. за всеки започнат бруто тон;

Чл. 15 За корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища се заплаща данък 1,30 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона, включително и 0,13 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

Чл.16 За джетовите се заплаща данък 130,00 лв. за брой;

Чл. 17 За ветроходните и моторните яхти се заплаща данък 26,00 лв. за всеки започнат бруто тон

Чл. 18 За скутерите се заплаща данък 3,50 лв. за киловат;

Чл. 19 За влекачите и тласкачите се заплаща данък 0,20 лв. за киловат;

Чл.20 За речните несамоходни плавателни съдове се заплаща данък 0,65 лв. за тон максимална товароподемност.

Чл. 21 За гражданските въздухоплавателни средства се заплаща данък, както следва:

1.за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолетите -	26 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;
2.за параплан -	15,60 лв.
3.за делтаплан -	15,60 лв.

4.за мотоделтаплан -	26,00 лв.
5.за свободен балон -	39,00 лв.
6.за планер -	39,00 лв.

ПРИЛОЖЕНИЕ 6 към чл. 46

За целите на патентния данък се определят следните зони на територията на Община Велико Търново:

1. Първа зона: гр.Велико Търново;
2. Втора зона: населените места от IV и V категория населено място, а именно: с. Арбанаси, с. Беяковец, гр. Дебелец, гр. Килифарево, с. Леденик, с. Ресен, с. Самоводене;
3. Трета зона: всички останали места на територията на Община Велико Търново

ПРИЛОЖЕНИЕ 7

За посочените по-долу дейности се заплаща патентен данък (в лева) за 2012 г., както следва:

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка	Зони		
	1 зона	2 зона	3 зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:			
1 и 2 звезди	200	25	25
2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:			
а) ресторанти:			
1 - 2 звезди	15	1	1
3 звезди	30	6	6
б) заведения за бързо обслужване:			
1 - 2 звезди	8	1	1
3 звезди	20	3	3
в) питейни заведения с изключение на посочените в буква "е":			
1 - 2 звезди	8	1	1
3 звезди	20	2	2
г) кафе-сладкарници:			
1 - 2 звезди	8	1	1
3 звезди	30	3	3
д) барове:			
- дневни:			

2 звезди	30	3	3
3 звезди	52	10	10
- нощни:			
2 звезди	39	5	5
3 звезди	65	20	20
е) бюфети, каравани и павилиони - за обект:	300	75	75
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта:	17	4	4
4. Платени паркинги - данъкът се определя за място за паркиране според местонахождението на обекта:	90	20	20
5. Дърводелски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	500	100	50
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	540	110	40
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	1 500	700	500
8. Обушарски и шапкаарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	90	40	40
9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	750	200	100
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	608	132	60
11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта:	508	224	180
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	630	200	130
13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	338	77	60
14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	313	70	60
15. Тапицерски услуги - данъкът се	438	200	180

определя според местонахождението на обекта:			
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	890	230	190
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	1 350	350	280
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	405	132	100
19. Стъкларски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	540	132	100
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	694	174	47
21. Отдаване на видеокасети под наем - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	2 500	600	300
22. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	6 440	3 520	3 000
23. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	1 680	660	500
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	5 600	2 750	2 000
25. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	750	300	200
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	1 500	200	100
27. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	340	190	150
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	198	71	50

29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	98	61	50
30. Заложни къщи:	28 000	6 600	3 000
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	188	60	30
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	995	390	300
33. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта:			
а) развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон:	198	112	100
б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла:	26	10	8
в) зали за боулинг и кегелбан - за игрален коридор, и билиард - за маса:	140	55	40
34. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя - според местонахождението на обекта (за кв.м.):	4	2	1,5
- за брой уред:	840	440	300
35. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	440	187	133
36. Мелничарски услуги:			
а) мелници за брашно (за линеен сантиметър от дължината на млевната линия)	18	18	18
б) мелници за фураж стационарни	600	600	600
37. Услуги с атрактивен характер:			
а) корабчета (на брой)	750	750	750
б) лодки (на брой)	450	450	450
в) яхти (на брой)	900	900	900
г) джетове (на брой)	900	900	900
д) влакчета (на място)	30	30	30
е) файтони (на място)	75	75	75
ж) водни ски, водни пла нери и сърфове,	150	150	150

водни ко лела, включително надуваеми, водни увеселения (на брой оборудване)			
з) зимни ски (включително ски екипировка), зимни кьнки, сноубор дове, шейни (на брой оборудване)	150	150	150
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши(на място)	150	150	150
к) детски колички и моторчета(на брой)	150	150	150
л) стрелбища (на брой)	300	300	300
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:			
а) мотопеди, мотоциклети	475	275	200
б) други МПС	950	550	400
39. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства (за брой превозни средства)	2 000	2 000	2 000
40. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:			
а) комбайн	330	330	330
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини	110	110	110
в) прикачни, навесни и стационарни машини	11	11	11

Приложение 8

Размерът на дължимия данък по чл.56 се определя, както следва:

1. за средствата за подслон и местата за настаняване:

- а) категория 1 звезда - 0,60 лв. за нощувка;
- б) категория 2 звезди - 0,70 лв. за нощувка;
- в) категория 3 звезди - 0,80 лв. за нощувка;
- г) категория 4 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
- д) категория 5 звезди - 1,50 лв. за нощувка;

Настоящата Наредба е приета с Решение № 65/28.12.2011 г. на Великотърновски общински съвет и влиза в сила 7 дена след публикуването ѝ в местния печат.

НИКОЛАЙ АШИКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ